

ORSZÁGOS RENDŐRFŐKAPITÁNY

1139 Budapest, Teve u. 4-6.
1903 Budapest, Pf.: 314/15.
Tel: (06-1) 443-5573 Fax: (06-1) 443-5733
BM: 33-104, 33-140 BM Fax: 33-133
E-mail: orfkvezeto@orfk.police.hu

Szám: 105/1305- /2009.RP.

Tárgy: alapvető jogot sértő
rendőri intézkedés
elleni panasz elbírálása

HATÁROZAT

A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 92. § (1) bekezdésében biztosított jogkörömnél fogva, Panaszos, budapesti által előterjesztett panasz beadvány tárgyában folytatott eljárás során – figyelemmel a Rtv. 93/A. § (7) bekezdésére, továbbá a Független Rendészeti Panasztestület (továbbiakban: Panasztestület) 386/2010. (VIII. 4.) számú állásfoglalásának megállapításaira – a rendőri intézkedés elleni panaszt

e l u t a s í t o m.

A határozat ellen a Rtv. 93/A. § (9) bekezdése alapján – figyelemmel a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 100. § (1) bekezdésére, valamint a 109. § (3) bekezdésére – fellebbezésnek helye nincs, annak felülvizsgálata közvetlenül kérhető a bíróságtól.

A keresetlevelet az Országos Rendőr-főkapitányságnál – a Fővárosi Bíróságnak címezve – a felülvizsgálni kért határozat közlésétől számított harminc napon belül kell benyújtani, vagy ajánlott küldeményként postára adni, illetve azt a fenti határidőn belül a Fővárosi Bírósághoz (1363 Budapest, Pf.16.) is be lehet nyújtani. (A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 330. § (2) bekezdése, 326.§ (7) bekezdése; Ket. 109. § (1) bekezdése).

A határozatot kapják:

- 1) Panaszos
- 2) Független Rendészeti Panasztestület
- 3) Budapesti Rendőr-főkapitányság vezetője
- 4) Irattár

INDOKOLÁS

I.

A Panaszos 2009. szeptember 9-én a Rendőrségen, valamint 2009. szeptember 16-án a Független Rendészeti Panasztestületnél előterjesztett panaszában a vele szemben 2009. szeptember 9-én, 14.15 órakor fogatosított rendőri intézkedést kifogásolta az alábbiak szerint.

Elmondta, hogy 2009. szeptember 9-én 14 óra körüli időben hívta a rendőrséget, mert a Budapest, VII. kerület, Hernád utca 31. szám alatti Pizzéria tevékenysége zavarja az ott lakókat. A Panaszos előadta, hogy először a vendéglátóipari létesítmény tulajdonosával beszélt, de vita alakult ki közöttük, ezért hívta ki a rendőröket, akik pár perc múlva kikerkeztek a helyszínre. A kikerkező rendőrök igazoltatni akarták a Panaszost, aki közölte, hogy nincs nála személyi igazolványa és egyébként sem szeretne volna felfedni kilétét. Ekkor az egyik rendőr sértő kifejezésekkel kérdőre vonta, hogy miért hívta ki őket, majd az ott tartózkodók szeme láttára „berugdalta” a rendőrségi autóba. Ebben a másik két rendőr szintén részt vett. A VII. kerületi Rendőrkapitányságra előállították és a kapitányság épülete előtt – elmondása szerint – „kitépték” őt az autóból és „agresszívan üvöltöztek” vele. A kapitányság épületéig tartó úton a rendőrségi jármű szirénája végig be volt kapcsolva.

Előállításánál során bal karja megdagadt, sebhelye felrepedt, jobb lába megdagadt, bal combját fájlalta, és nyaka is megsérült, továbbá vagyoni kár is érte, mert a gyűrűjéből kiesett a kő, ami 400.000.- Ft értékű, táskája, papucs pedig elszakadt (egyenként 40.000.- Ft értékű). Az eset napján 21 óra 08 perckor láttelepet is felvetetett. A vizsgálat jobb láb II-es alappercén darabos, izületre futó törést állapított meg, valamint orra, jobb lábfeje, bal tompora sérült, hasi műtete hegében fájdalmat érez, továbbá a nyak alsó részén, az elülső felszínén bőrpír látható, vállizület mozgásra fájdalmas, bal felkarcsont nyomás érzékeny.

Az eset napján a Panaszos megjelent a BRFK Panaszirodáján is, ahol a történetéről közölt állításait jegyzőkönyvben rögzítették. Elmondása szerint az esti órákban elkészült orvosi iratokat 2010. szeptember 10-én bevitte a rendőrségre, de azt tőle senki nem vette át, hanem kinevették.

A panaszos a rendőri intézkedéssel kapcsolatban az alábbi körülményeket kifogásolta:

- 1.) előállítását, annak jogalapját;
- 2.) az előállítás során, a rendőrségi autóba történő be- és kiszálláskor a vele szemben alkalmazott testi kényszert, az ennek következtében szenvedett sérüléseit,
- 3.) a rendőrségi autó a kapitányságig szirénázva közlekedett, mintha egy bűnözőt szállítana;
- 4.) a rendőrök az intézkedés során mindvégig agresszívan, gúnyos és személyét sértő hangnemben beszéltek vele;
- 5.) az intézkedés során őt vagyoni kár érte, mert kiesett egy kő a gyűrűjéből és elszakadt a táskája és a papucs;
- 6.) a rendőrség a láttelepet az eset másnapján tőle nem vette át;
- 7.) tájékoztatást a panaszjogról és hozzátartozó értesítésének jogáról nem kapott, igazolást pedig nem akartak neki adni.

II.

Döntésem meghozatala során az alábbi iratok és nyilatkozatok álltak rendelkezésre:

- Budapesti Rendőr-főkapitányság VII. kerületi Rendőrkapitányság Közrendvédelmi Osztály Őr-járőr I. Alosztály 01070/508161/2009. id. számú, 2009. szeptember 9-én kelt jelentése az előállításról;
- az előállítás parancsnoki kivizsgálásáról készült külön jelentés;
- az előállítás időtartamáról, a Panaszosnak átadott igazolás;
- BRFK Hivatal Jogi, Koordinációs és Panaszügyi Osztály Panaszügyi Csoportja által 01000/568216/2009. id. számú, 2009. szeptember 09-én készült jegyzőkönyv feljelentésről;
- BRFK Hivatal Jogi, Koordinációs és Panaszügyi Osztály Panaszügyi Csoportja által 01000/568580/2009. id. számú, 2009. szeptember 09-én készült jegyzőkönyve a feljelentő folytatólagos meghallgatásáról;
- Panaszos nyilatkozatait tartalmazó kézzel írott beadványok;
- a Független Rendészeti Panasztestület 922/2009. Pan. számú, 2009. szeptember 17-én kelt jegyzőkönyve a Panaszos bejelentéséről;
- a Panaszos 2009. szeptember 16-án kelt, a Független Rendészeti Panasztestület formanyomtatványán előterjesztett levele;
- a Nemzetközi Egészségügyi Központ Kft. Röntgen diagnosztika által 2009. szeptember 9-én elvégzett vizsgálat lelete;
- a Péterfy Sándor u. Kórház RI és Baleseti Központ Járóbeteg Ambulancia AKUT által 2009. szeptember 9-én kiállított ambuláns kezelő lap.

A rendelkezésre álló iratok alapján tényállásszerűen az alábbiak állapíthatók meg.

A BRFK VII. kerületi Rendőrkapitányság járőrei az ügyeletes tiszt állampolgári bejelentés alapján történő utasítására megjelentek a Budapest VII. kerület Hernád u. 31. szám előtt, ahol az ott lévő Pizzéria tulajdonosa és a bejelentő személy hevesen vitatkozott. A kitérő rendőrök felvették a kapcsolatot a bejelentővel (a Panaszossal), aki elmondta, hogy ő hívta ki a rendőröket, mert a tulajdonos nem tart rendet az étterem előtt és őt is megfenyegette a rendőrök kitérőzése előtt. A rendőrök kérdésére, hogy miben állt a fenyegetés, nem volt hajlandó tájékoztatást adni, és kijelentette, hogy nem tudja a szomszédos lakását eladni, mert mindig nagy a kosz és hangoskodás a pizzériában és környékén. Korábban negyven társával együtt a jegyzőhöz is fordult ezzel a problémával.

A bejelentő kérte a rendőröket, hogy vegyenek fel jegyzőkönyvet arról, hogy őt a pizzéria tulajdonosa megfenyegette, azonban a fenyegetés pontos körülményeiről továbbra sem volt hajlandó nyilatkozni.

A rendőrök meghallgatták a helyszínen tartózkodókat: a pizzéria tulajdonosát, valamint két jelenlévő tanút. A tulajdonos elmondta, hogy a Panaszos folyamatosan zaklatja őt, hogy a pizzéria miatt nem tudja eladni a lakását és kérdőre vonta, hogy miért koszos a pizzéria belső része, valamint közölte hogy kihívja az APEH és az ÁNTSZ illetékeseit. A tulajdonos ezeket ugyan sérelmezte, de nem fenyegetőzött, hanem javasolta, hogy közösen hívják ki a rendőröket. A két tanú a tulajdonos állításával megegyezően nyilatkozott, elmondták, hogy a tulajdonos nem fenyegette meg a bejelentőt, hanem éppen ellenkezőleg a Panaszos fenyegetett azzal, hogy kihívja a hatóságokat.

A rendőrök mindenkit igazoltattak, azonban a Panaszos nem volt hajlandó magát igazolni a határozott rendőri felszólítás ellenére sem.

Az intézkedő rendőr közölte a Panaszossal, hogy az esetről jelentést fog írni és ehhez az adatok rögzítése szükséges, ezért ismételt felszólította arra, hogy igazolja magát, vagy

diktálja be az adatait. A Panaszos ezt határozottan megtagadta. A rendőr közölte a Panaszossal, hogy amennyiben nem igazolja magát, személyazonosságának megállapítása céljából elő fogja állítani a kerületi kapitányságra. E közlésre a Panaszos azt válaszolta, hogy „mit képzél maga, nem maga diktálja az ütemet”. Ekkor felszólították, hogy szálljon be a szolgálati járműbe, mert elő fogják állítani. A Panaszos e felszólításnak sem engedelmeskedett, ezért a rendőr „a törvény nevében” felhívást közölve testi kényszert alkalmazott oly módon, hogy a két rendőr két oldalról megfogta a karját és beültette a jármű hátsó ülésére.

A kapitányság épületéhez érve a Panaszos a járműből az arra vonatkozó meghatározott felszólítás ellenére sem volt hajlandó kiszállni, ezért a már fent kifejtett módon vele szemben ismételten testi kényszert alkalmaztak.

A kapitányságon egy szolgálatban lévő rendőrő végrehajtotta a Panaszos ruházatának az átvizsgálását, azonban személyazonosságát igazoló igazolvány nem került elő, ezért megkérték a Panaszost, hogy diktálja be az adatait. A Panaszos közölte, hogy csak abban az esetben diktálja be az adatokat, ha fényképfelvételt készítenek a bal felkarjáról, mivel az előállításkor sérülése keletkezett.

E kérésének a rendőrök eleget tettek, fényképfelvétel készült a sérült bal felkarról, majd ezt követően a Panaszos bediktálta az adatait, amit a körözési nyilvántartásban is ellenőriztek: az adatok egyeztek, illetve a Panaszos nem állt körözés alatt.

A sérülésre tekintettel mentőt hívtak. A kikerülő orvos megállapította a sérülés tényét (bal felkaron zúzódás), amely keletkezhetett a testi kényszer alkalmazása során, továbbá azt, hogy nyolc napon belül gyógyuló, további orvosi vagy kórházi ellátást nem igényel.

A Panaszos részére átadták az igazolást az előállítás időtartamáról, ami 14.15 órától 15.15 óráig tartott. A dokumentumon a Panaszos előadta a bal felkaron látható sérülésével kapcsolatos panaszát, és az irat egy példányának átvételét aláírásával igazolta.

Panaszos igazoltatására az Rtv. 29. § (1) és (4) bekezdése¹, a ruházatátvizsgálásra a 31. § (1) bekezdése², az előállítására a 33. § (2) a) pontja³, a testi kényszer alkalmazására a 47. §-a⁴ alapján került sor.

A rendelkezésre álló iratok alapján megállapítható, hogy a rendőrök egy állampolgári bejelentés alapján jelentek meg a helyszínen, ahol az Rtv.-ben foglaltak alapján jártak el. Az

---

¹ **Rtv. 29. § (1)** A rendőr a feladata ellátása során igazoltathatja azt, akinek a személyazonosságát a közrend, a közbiztonság védelme érdekében, bűnmegelőzési vagy bűnüldözési célból, a tartózkodása jogszerűségének megállapítása céljából, közlekedésrendészeti ellenőrzés során, továbbá az igazoltatott vagy más természetes, illetve jogi személy és egyéb szervezet jogainak védelme érdekében kell megállapítani.

(4) A személyazonosság igazolásának megtagadása esetén az igazoltatott a személyazonosság megállapítása céljából feltartóztatható, a személyazonosság megállapításának sikertelensége esetén előállítható, ha a személyazonosság megállapítása más módon nem biztosítható, a személyazonosság megállapítása céljából az igazoltatottól ujjnyomat vehető, az igazoltatotról fényképfelvétel készíthető, továbbá a külső testi jegyek észlelés és mérés alapján rögzíthetők.

² **Rtv. 31. § (1)** Akivel szemben személyi szabadságot korlátozó intézkedést foganatosítanak, annak ruházatát a rendőr a támadásra vagy az önvészély okozására alkalmas tárgy elvétele végett, előzetes figyelmeztetés után átvizsgálhatja.

³ **Rtv. 33. § (2)** A rendőr a hatóság vagy az illetékes szerv elé állíthatja azt,

a) aki a rendőr felszólítására nem tudja magát hitelt érdemlően igazolni, vagy az igazolást megtagadja;

⁴ **Rtv. 47. §** A rendőr - intézkedése során - az ellenszegülés megtörésére testi erővel cselekvésre vagy a cselekvés abbahagyására kényszerítést (testi kényszert) alkalmazhat.

intézkedés alapját egy bejelentés képezte, ezért nyilvánvalóan feladata volt a rendőröknek a bejelentővel történő kapcsolat felvétele és a további eljáráshoz szükséges adatok rögzítése. Az adatgyűjtés ilyen esetekben elsősorban a bejelentő kikérdezésével történik, melynek elválaszthatatlan részét képezi a nyilatkozatot adó személy – ez esetben a bejelentő (Panaszos) – személyes adatainak a rögzítése, amely kizárólag a személyazonosságának az igazolásával történhet meg. Amennyiben a helyszínen lévő személynél nincs a személyazonosságát igazoló dokumentum, úgy a rendőrök többnyire bemondás alapján végzik el a központon keresztül az ellenőrzést, melyre ez esetben is lehetőséget adtak a Panaszosnak, de ő ezzel nem élt, sőt kifejezetten közölte a rendőrökkel, hogy nem kívánja felfedni kilétét. Az eset értékelésének fontos körülménye az, hogy a bejelentés alapján a rendőrök haladéktalanul intézkedtek: kikerkeztek a helyszínre és megkísérelték a vitás helyzetet megoldani, a további esetlegesen rendbontó magatartásokat megelőzni, azonban a bejelentő – annak ellenére, hogy az ő kezdeményezésére került sor az intézkedésre – megtagadta az együttműködést. A rendőrökkel az együttműködés megtagadása olyan mértékű volt, amely akadályozta az intézkedés eredményes végrehajtását, így az előállítást a rendőrök – az eset összes körülményét és a törvényben kötelezően előírt intézkedési kötelezettség fennállását figyelembe véve – nem mellőzhették.

Mindezek alapján a Panaszossal szemben fogatosított rendőri intézkedés elleni panaszt – a fenti jogszabályi hivatkozások, valamint az alább részletesen kifejtett indokok alapján – elutasítom.

III.

A rendőri intézkedések elleni, konkrétan megfogalmazott kifogások vonatkozásában álláspontom a következő.

A Panaszos kifogásolta előállítását, annak jogalapját. Álláspontom szerint az előállítást megalapozó cselekmény – a Panaszos többszöri rendőri felszólítás ellenére sem igazolta magát, és e tekintetben nincs ellentmondás a nyilatkozatok között – megfelelő jogalapot (a már hivatkozott Rtv. 33. § (2) bekezdés a) pontja) jelentett az előállítás végrehajtására, ezért e kifogás megalapozatlan.

Sérelmezte a rendőrségi autóba történő be- és kiszálláskor a vele szemben alkalmazott testi kényszert, az ennek következtében elszenvedett sérüléseit. A rendelkezésre álló adatok alapján a Panaszos egyértelműen ellenszegült az előállításnak, ezért vele szemben a rendőri intézkedés más módon nem volt fogatosítható. A rendőr a törvény felhatalmazása birtokában testi kényszert alkalmazhat (Rtv. 47. §). A rendőrök intézkedésük során a fokozatosság és arányosság követelményét a messzemenőig figyelembe vették – megtörtént a Panaszos többszöri felszólítása és figyelmeztetése, ezt követően a Panaszosnak többször is lehetősége volt arra, hogy igazolja személyazonosságát, akár bemondás alapján is, azonban e lehetőséggel a Panaszos nem élt – és vele szemben a legenyhébb kényszerítő eszközt a testi kényszert alkalmazták, ezért ennek jogalapja és arányossága tekintetében a panasz megalapozatlan. A sérülésekkel kapcsolatban több orvosi irat áll rendelkezésre. Az előállítás során a bal felkarját a Panaszos fájlalta, ezért a rendőrök haladéktalanul intézkedtek az orvosi ellátásáról és mentőt hívtak. A kikerkező orvos megállapította a bal felkar nyolc napon belül gyógyuló zúzódásos sérülését. Ekkor a Panaszos egyéb fájdalomról nem számolt be, holott lehetősége lett volna arra, hogy az orvos minden panaszát rögzítse és véleményezze. Ezzel szemben a Panaszos később felkeresett egy rendelőintézetet és ott ismételtén készült egy orvosi lelet, azonban ez már egyéb sérüléseket is tartalmaz. Tekintettel arra, hogy jelenleg az ügyben az ügyészségen nyomozás folyik és ezen eljárás körében tisztázható az, hogy ezek a sérülések közvetlen okozati összefüggésben vannak-e az előállítás során alkalmazott testi

kényszerrel, ezért a közigazgatási eljárás során a panaszt – a sérülésekre vonatkozó részének megalapozottsága tekintetében – nem lehetséges érdemben elbírálni.

Elmondta, hogy a rendőrségi autó a kapitányságig szirénázva közlekedett, mintha egy bűnözőt szállítana. Az eljárás során e körben megállapítást nyert, hogy a járművet vezető rendőr rövid ideig bekapcsolta a megkülönböztető jelzést, azonban ez csupán időlegesen és tévedésből tette. Ez a körülmény önmagában a Panaszosnak nem okozott olyan korlátozást, amely alapján megállapítható lenne a konkrét jogsérelem, ezért e kifogás megalapozatlan.

Panaszt emelt amiatt is, hogy a rendőrök az intézkedés során mindvégig agresszívan, gúnyos, a Panaszos személyét sértő hangnemben beszéltek vele. E körülménnyel kapcsolatban a rendőri jelentésben foglaltak és a Panaszos nyilatkozata ellentmondásban van, melyet az eljárás során nem sikerült feloldani. Ugyanakkor a rendőri jelentés közokiratnak minősülő dokumentum, amelynek tartalmát az ellenkező bizonyításáig kétséget kizáró bizonyítékként kell értékelni. Az eljárás során nem merült fel olyan adat – a Panaszos nyilatkozatán kívül – amely a jelentésben foglaltakat cáfolná, ezért a kifogást a rendőrök hangnemével kapcsolatban elutasítom.

Állítása szerint az intézkedés során őt vagyoni kár érte, mert kiesett egy kő a gyűrűjéből és elszakadt a táskája és a papucsa. Az eljárás során megállapítást nyert, hogy az előállítás jogszerűen és szakszerűen, a megfelelő jogalappal történt. Ebből adódóan ez nem feladata ezen eljárásnak, a Panaszos az ezzel összefüggésben okozott kár megtérítéséhez fűződő igényével kapcsolatban egyeztetést kezdeményezhet az intézkedést foganatosító szerv vezetőjével, illetőleg polgári peres úton érvényesítheti azt. Egyébiránt az ügyben a Budapesti Nyomozó Ügyészségen jelenleg eljárás van folyamatban, melynek során az okozott vagyoni kár – és annak pontos értéke – kérdése szakértő bevonásával tisztázandó. Mindezek alapján a rendőri intézkedés során okozott vagyoni kár vonatkozásában előadott kifogás – mivel a rendőri intézkedés megfelelő jogalappal történt – megalapozatlan.

A Panaszos szerint a rendőrség a látelélet az eset másnapján tőle nem vette át. Ezzel kapcsolatban a rendőrök által, rendőri jelentés formájában tett nyilatkozat és a Panaszos által előadottak közötti ellenmondást az eljárás során feloldani nem volt lehetséges, azonban a rendőri jelentés közokiratkénti értékelésére tekintettel a panasz e tekintetben megalapozatlan.

A Panaszos sérelmezi, hogy nem kapott tájékoztatást a panaszjogról és hozzátartozó értesítésének jogáról, igazolást pedig nem akartak neki adni. Az előállítás időtartamáról szóló igazolást az előállítás végén az intézkedő rendőrök kiállították. Nem merült fel az eljárás során olyan adat, ami azt támasztaná alá, hogy ezt ők mellőzték volna, ha a Panaszos külön nem kéri. Az Rtv. vonatkozó szakasza⁵ egyértelműen előírja e kötelezettség teljesítését, melyet az előállítás adminisztrációjának részeként minden esetben elvégeznek a rendőrök. Ez egyébként a rendőrök alapvető érdeke, hiszen az iratok tanúsíthatják azokat az adatokat, melyekkel kapcsolatban esetlegesen ellentmondó nyilatkozatok állnak rendelkezésre a későbbi eljárások során. Ennek tudatában életszerűtlen azt feltételezni, hogy nem akartak igazolást kiállítani. Az igazolás, egyebek mellett, tartalmazza a panaszjog lehetőségét. Az

---

⁵ *Rtv. 33. § (4) Az előállítottat szóban vagy írásban az előállítás okáról tájékoztatni kell, és az előállítás időtartamáról részére igazolást kell kiállítani.*

igazolást a Panaszos átvette, nyilvánvalóan tartalmát megismerte – annál is inkább, mivel ezen az igazoláson jelezte elsőlegesen azt, hogy panaszja van –, így a panaszjogról való tájékoztatással kapcsolatban a rendőrök részéről mulasztás nem állapítható meg. A hozzátartozó értesítése az események tükrében teljes mértékben mellőzhető volt, hiszen – ezt maga a Panaszos adta elő a Független Rendészeti Panasztestületnél történt személyes meghallgatása során – a rendőrök megengedték neki, hogy telefonáljon, amit ő meg is tett, és történetesen közvetlen hozzátartozójával beszélt, így az értesítés ebben a formában megtörtént. Mindezek alapján mind a tájékoztatás, mind pedig a hozzátartozó értesítésének elmaradása miatt a Panaszost jogsérelem nem érte, ezért e panaszokat elutasítom.

Mindezek alapján a rendelkező részben foglaltak szerint határoztam.

IV.

A Panasztestület a Panaszos által előterjesztett panaszt megvizsgálta és a fent hivatkozott állásfoglalásában azt megalapozottnak találta. A Panasztestület megítélése szerint a testi kényszer során okozott sérülésre tekintettel súlyosan sérült a Panaszos testi épséghez és emberi méltósághoz való joga, továbbá az okozott anyagi kárra tekintettel pedig a tulajdonhoz való joga.

A határozat III. részében foglaltak alapján a panaszt e kérdésekre vonatkozóan elbírálni nem lehetséges. Tekintettel arra, hogy mind az elszenvedett sérülésre – van-e közvetlen okozati összefüggés a rendőri intézkedés és a sérülések keletkezése között –, mind pedig a keletkezett kárra vonatkozóan jelenleg a Budapesti Nyomozó Ügyészségen a nyomozás folyamatban van, a közigazgatási eljárás e kérdéseknek a kétséget kizáró módon történő tisztázására nem terjedhet ki, ezért erről érdemi döntés nem hozható.

Ugyanakkor a folyamatban lévő nyomozásra tekintettel – a Ket. 32. § (1) bekezdésében foglaltak szerinti⁶ – az eljárást felfüggeszteni nem indokolt, mivel a büntetőjogi felelősség megállapítása és a rendőri intézkedés jogszerűségének és az e körben előadott panaszoknak a vizsgálata egymástól elkülöníthető. Az okozott kárral és sérüléssel kapcsolatban a jogerős bírósági döntés meghozatalának időpontja bizonytalan, ezért a panasz elbírálása okán folytatott eljárás indokolatlan elhúzódását eredményezné annak felfüggesztése. A nyomozás során tisztázandó kérdések nincsenek szoros összefüggésben a panasznak az előállítás jogalapjával kapcsolatos részével, így ez önállóan elbírálni lehet.

---

⁶ *Ket. 32. § (1) Ha az ügy érdemi eldöntése olyan kérdés előzetes elbírálásától függ, amelyben az eljárás más szerv hatáskörébe tartozik, vagy ugyanannak a hatóságnak az adott ügygel szorosan összefüggő más hatósági döntése nélkül megalapozottan nem dönthető el, a hatóság az eljárást felfüggeszti.*

A határozat az alábbi jogszabályokon alapul:

- a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 326. § (7) és 330. § (2) bekezdése;
- a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény 32. § (1) bekezdése 100. § (1) bekezdés, 109. § (1) és (2) bekezdése;
- a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 29. § (1) bekezdése, 31. § (1) bekezdése, 33. § (2) bekezdés a) pontja, 92. § (1) bekezdése, 93.§ (1)-(3) bekezdései, 93/A. § (7) és (9) bekezdései;

Budapest, 2010. szeptember „ ”.

Dr. Hatala József r. altábornagy
országos rendőrfőkapitány